

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ και ΣΥΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: naos@agioiapistoloi.gr τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Π^η ΛΟΥΚΑ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Αποδόσις Ξισοδίων,

Αικατερίνης της μεγαλομάρτυρος, Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Έτος 5ον Τεύχος 228

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Απόψε 25 Νοεμβρίου **8:30 μ.μ. – 1 π.μ.** Ιερά Αγρυπνία προς τιμήν του Οσίου Στυλιανού του Παφλαγόνος. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
2. Δευτέρα 26 Νοεμβρίου **7 – 9:30 π.μ.** Όρθρος και πανηγυρική Θ. Λειτουργία. Οσίου Στυλιανού του Παφλαγόνος.
6 μ.μ. – 9 μ.μ. Εσπερινός, Όρθρος και Θ. Λειτουργία, κυρίως για εργαζομένους και νέους.
3. Ιερό Προσκύνημα στην Αίγινα. Ωρα αναχώρησης από τον ναό 5:45 π.μ.
4. Πέμπτη 29 Νοεμβρίου 5:30 μ.μ. Ιερά Παράκληση στον Άγιο Ανδρέα και εν συνεχεία απογευματινό κήρυγμα.

Η Εκκλησία μας κάθε μέρα εορτάζει κι έναν μεγάλο Άγιο και μια μεγάλη Αγία. Η δε Αγία Αικατερίνη είναι ένα από τα λαμπρότερα στολίδια ανάμεσα στους χιλιάδες χιλιάδων μαρτύρων του τετάρτου αιώνας.

Κατήγετο από την Αλεξάνδρεια και ήταν από γονείς ευγενείς και το γένος πριγκιπικό. Ως προς την σωματική της ομορφιά ήταν πανέμορφη και καλλονή. Η ομορφιά της λένε οι συναξαριστές ήταν εκθαμβωτική. Το σπουδαίο όμως ήτο ότι στα είκοσι της χρόνια είχε μεγάλη μόρφωση, πολύ μεγάλη μόρφωση, οι γνώσεις της στην κλασική παιδεία και στην φιλοσοφία ήτο καταπληκτική. Έκαμε επίσης σπουδές στην ρητορική και στις ξένες γλώσσες και διαλέκτους της εποχής της.

Στην αγιογραφημένη εικόνα της παρουσιάζεται με στολή Βυζαντινής αυτοκράτειρας και με βασιλικό στέμμα στο κεφάλι της που δηλώνουν την υψηλή καταγωγή της. Στο δεξί της χέρι κρατάει ένα κλαδί από φοίνικα που συμβολίζει τον θρίαμβο που κατήγαγε απέναντι στους ειδωλολάτρεις φιλοσόφους της εποχής της, ενώ με το αριστερό της χέρι αγγίζει τον τροχό και το ξίφος, τα οποία δηλώνουν τα φοβερά της μαρτύρια. Στη βάση της εικόνας υπάρχουν μερικά βιβλία που

φανερώνουν και αυτά συμβολικά την μεγάλη της σοφία.

Έζησε την εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού, Μαξιμιανού και Μαξιμίνου, φοβερών διωκτών του Χριστιανισμού. Μαρτύρησε ύστερα από πολλά βασανιστήρια από τον Μαξιμίνο.

Και να δούμε με λίγα λόγια πώς ήτο το μαρτύριό της. Όταν λοιπόν ο αυτοκράτορας Μαξιμίνος πληροφορήθηκε για το εκθαμβωτικό κάλλος της Αικατερίνης και ειδικότερα για την μεγάλη της σοφία, θέλησε να την ντροπιάσει. Γι' αυτό και ανέθεσε σε εβδομήντα φιλοσόφους και ρήτορες της εποχής της, από την Αλεξάνδρεια, τους πλέον ξακουστούς, για να πείσουν την Αγία με τα διάφορα ρητορικά και φιλοσοφικά τους επιχειρήματα ότι ο δρόμος του Χριστιανισμού ήτο λανθασμένος και γεμάτος απάτη.

Εκείνη όμως σύμφωνα και με το απολυτίκιο που της ψάλλουμε, εφίμωσε λαμπρώς τους κομψούς των ασεβών του πνεύματος τη μαχαίρα. Δηλαδή με την χάρη και την δύναμη του Αγίου Πνεύματος αποστόμωσε τους ειδωλολάτρεις φιλοσόφους. Η δε ανάπτυξις των χριστιανικών απόψεων και θέσεων έγινε με τόση πειστικότητα, γιατί οι απόψεις και θέσεις αυτές, ήσαν οι μόνες αλήθειες, οι μοναδικές, ώστε όλοι τους αμέσως μετά, ασπάστηκαν τον Χριστιανισμό.

Βλέποντας λοιπόν αυτόν τον ξευτελισμόν που υπέστη δια των φιλοσόφων ο Μαξιμίνος, διέταξε να καούν όλοι τους ζωντανοί, στην κεντρική πλατεία της μεγάλης πόλεως της Αλεξανδρείας. Την δε Αγία την έκλεισε στη φυλακή με σκοπό να αρχίσει την επομένη, την μεθεπομένη, δημόσια τα βασανιστήριά της.

Μια νύχτα δέχτηκε την επίσκεψη του ίδιου μας, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, όπου και της προσέφερε δακτυλίδι για να φορέσει στο δάκτυλό της, ως σφραγίδα επιβεβαιώσεως των αρραβώνων της μετά του Νυμφίου Ιησού Χριστού. Ο αρραβώνων αυτός, στην Αγία Γραφή, καλείται αρραβών του Πνεύματος.

Κατά την διάρκεια που η Αγία Αικατερίνη ήτο στη φυλακή, την επισκέφτηκε η Αυγούστα Φαυστίνα, σύζυγος του Μαξιμίνου, συνοδευόμενη από τον φρούραρχο Πορφυρίωνα. Η Αγία τους μίλησε με πολλή πίστη για τον Χριστό, ως Θεόν αληθινόν και Θεάνθρωπον, για την ανυπέβλητη διδασκαλία Του, την αγάπη Του, που έφθασε μέχρι θανάτου και Σταυρού, τα θαύματά Του, εν συνεχεία βέβαια αναλυτικά την Σταυρική Θυσία, την Ανάσταση, την Ανάληψη, την Μεταμόρφωση, το Βάπτισμα, την μετάνοια, τη Θεία Κοινωνία στο τραπέζι της αγάπης και της Θείας Λατρείας, και πολλά ακόμα, όσα περιλαμβάνει η χριστιανική μας πίστις, με τα οποία σαγήνευσε και αιχμαλώτισε στην πίστη όχι μόνον την Φαυστίνα και τον Πορφυρίωνα αλλά και διακόσους ακόμα στρατιώτες, οι οποίοι παρακολουθούσαν κατάπληκτοι την υπέροχη και θεϊκή και μεγαλόπρεπη διδασκαλία της για τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Και το μεγάλο θαύμα έγινε. Βαπτίστηκαν όλοι τους χριστιανοί. Όταν πληροφορήθηκε τα γεγονότα αυτά ο Μαξιμίνος, τόσο πολύ εξεμάνη, που διέταξε αμέσως τον αποκεφαλισμό της συζύγου του Φαυστίνας και στην συνέχεια τον βασανισμό του Πορφυρίωνος και των διακοσίων στρατιωτών του.

Βλέποντας όμως στη συνέχεια την ακλόνητη πίστη τους, έγινε αγριότερος και των

θηρίων, γι' αυτό και διέταξε και τον αποκεφαλισμό όλων.

Τέλος ήρθε και η σειρά της Αγίας Βέβαια οι δήμιοι είχαν την εντολή να την βασανίσουν όσο μπορούσαν περισσότερο και με τα πιο πολλά μέσα βασανιστηρίων που διέθεταν. Εκείνη όμως τα υπέμεινε όλα καρτερικότητα, δοξολογώντας συνέχεια το όνομα του Νυμφίου της Ιησού Χριστού.

Αυτό είναι το ίδιο των μαρτύρων. Παίρνουν στο σώμα τους από την Χάρη του Αγίου Πνεύματος αφού νοιώσουν τους πρώτους πόνους, κατόπιν παίρνουν μια ειδική χάρη για να μπορούν να τα υπομένουν τα πάντα, και έτσι να δοξολογείται το όνομα του Παναγίου Θεού και τα θαύματα να είναι ορατά και απτά εις εκείνους οι οποίοι τα παρακολουθούν, γι' αυτό και ακριβώς έχουμε πολλούς δημίους αμέσως να ομολογούν Χριστόν και τούτον Εσταυρωμένον.

Για να λυγίσουν όμως το γενναίο φρόνημά της, χρησιμοποίησαν στο τέλος οι δήμιοι και το φοβερότερο από όλα τα μαρτύρια: Το μαρτύριον του τροχού διά μέσου του οποίου διαμελίζεται και σχίζεται το σώμα σε κομμάτια, - το σώμα εννοείται βέβαια του βασανιζομένου μάρτυρος.

Αλλά το καθαρότατο σώμα της Αγίας Αικατερίνης διαφυλάχτηκε σώο και αβλαβές. Μόλις άρχισαν οι δήμιοι να γυρίζουν τον τροχό για να τεντωθούν τα πόδια και τα χέρια και να σχισθούν σε κομμάτια ολόκληρο το σώμα, αυτός, ο τροχός δηλαδή, ακαριαίως αυτοδιαλύθηκε σε μικρά μικρά κομματάκια.

Μην αντέχοντας άλλο ο Μαξιμίνος να βλέπει τις θαυμαστές και ανεξήγητες γι' αυτόν επεμβάσεις του Αγίου Θεού πάνω στην Αγία διέταξε ευθύς αμέσως τον αποκεφαλισμό της, στις 25 Νοεμβρίου το 307 περίπου μ.Χ. Αυτή ήτο πολύ περιληπτικά η ζωή, η δράσις, τα κατορθώματα και το μαρτύριο της Αγίας Αικατερίνης. Γιατί όμως η Εκκλησία μας, μάς καλεί και μάλιστα κάθε μέρα, να γιορτάζουμε τους Αγίους Μάρτυρας, σήμερα έχουμε την Αγία Μυρόπη, αύριο άλλους αγίους μάρτυρας, μεθαύριο την Αγία Βαρβάρα και ούτω κάθε εξής, δεν υπάρχει ημέρα που να μην εορτάζει και ένας μάρτυρας, άνδρας ή γυναίκα. Και μας καλεί όχι μόνον αυτούς αλλά να γιορτάζουμε και τους οσίους και τις όσιες, τους μεγάλους Ιεράρχες και Πατέρες της Εκκλησίας μας, τους αναχωρητάς και ερημίτας, - γιατί; Απλούστατα, για να τους μοιάσουμε. Μνήμη Αγίου, μίμησις Αγίου, μας συνιστά η Εκκλησία μας, και όλους και μάλιστα και ειδικότερα όλους εμάς, όλους εμάς, το επαναλαμβάνω, όλους εμάς, λαϊκούς και κληρικούς, όλους, πούμαστε νερόβραστοι και χλιαροί, και οι Νεοέλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί, νερόβραστοι και χλιαροί. Γι' αυτό λοιπόν μας υπενθυμίζει με ύμνους και ωδές πνευματικές, κάθε μέρα, Κυριακές και εορτές, και η μνήμη των Αγίων για να τους μοιάσουμε. Να μοιάσουμε την Αγία Αικατερίνη στην φιλομάθεια της Αγίας Γραφής, και των δογμάτων της πίστεως. Και δυστυχώς για μας πικρή είναι η αλήθεια. Δεν μελετάμε σχεδόν καθόλου την Καινή Διαθήκη. Τα λόγια του Θεού. Το Ευαγγέλιό Του. Δεν το μελετάμε. Και έτσι έχουμε τελεία άγνοια σε θέματα πίστεως. Κάτι λίγα που ξέρουμε είναι και αυτά αναμειγμένα δυστυχώς μ' ένα σωρό προλήψεις και

δεισιδαιμονίες. Αγνή απόφια καθαρή πίστη δεν έχουμε. Ακόμα και οι μορφωμένοι άνθρωποι δεν ξέρουν τίποτα από την Χριστιανική διδασκαλία. Και το χειρότερο είναι ότι την ταυτίζουν με τα πάθη τους ή με το επικρατέστερο ιδεολογικό ρεύμα της εποχής τους, που συνήθως βέβαια είναι υλιστικό και άθεο.

Επίσης η Αγία Αικατερίνη καλεί λόγω της ηλικίας της, είκοσι ετών ήταν, και αύριο μεθαύριο η Αγία Βαρβάρα στα δεκαεπτά της χρόνια, όλους τους νέους και τις νέες του εικοστού πρώτου αιώνας, τα κορίτσια και τα αγόρια, στην αγνότητα και στην καθαρότητα του σώματος και της ψυχής, αντιμετωπίζοντας σθεναρά και με ομολογία όλες τις αμαρτωλές προκλήσεις της εποχής μας.

Μας καλεί η Αγία να της μοιάσουμε στην ομολογία της πίστεως, και αυτό είναι που λείπει από τις ημέρες μας και από την ξεδιάντροπη εποχή μας, λείπει η ομολογία και το μαρτύριον, λείπει το θάρρος, μας λείπει η πνευματική λεβεντιά, μας λείπει το φιλότιμο. Ο Έλληνας έχει φιλότιμο και τόχασε τώρα. Ακούς να βλασφημείται το όνομα του Χριστού! Της Παναγίας, του Τιμίου Σταυρού και των Αγίων; Τα' ακούς; Ποιος δεν ακούει; Να διαμαρτυρηθείς! Με ήπιο τρόπο. Με ήπιο τρόπο. Αλλά να διαμαρτυρηθείς όμως.

Ακούς από την συντροφιά σου και τους συγγενείς σου να κατηγορούν με τα αισχρότερα λόγια τη θρησκεία σου, τους ιερείς, και τους επισκόπους σου και οποιονδήποτε άλλον Εκκλησιαστικό φορέα; Γλώσσα έχεις, ή μήπως δεν έχεις; Έχεις γλώσσα! Που κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει. Ε, λοιπόν αυτή τη γλώσσα που έχεις, η γλώσσα αυτή να σου γίνει σάλπιγγα! Να σου γίνει καμπάνα, να σου γίνει βιολί, να σου γίνει ύμνος! Για το Χριστό μας, τα όσια και τα ιερά της πίστεώς μας. Για να μπορείς να δίνεις έτσι κάθε μέρα μάχες για να αποστομώνεις κάθε αντιφρονούντα, όποια και αν είναι η θέση του μέσα στον χώρο της πολιτείας ή της κοινωνίας. Να γίνουμε μάρτυρες και ομολογητάι με την καθημερινή μας ζωή, με τα λόγια και το καλό μας προπαντός παράδειγμα. Γιατί βέβαια λόγια βέβαια μπορεί να λέμε αλλά αν δεν έχουμε και το ζωντανό καλό παράδειγμα, αν η ζωή μας δε μυρίζει λιβάνι, άδικα τα λόγια, χαμένος ο κόπος.

Μόνον έτσι μπορούμε να ακτινοβολούμε ως φώς μέσα στην κοινωνία μας. Μας το είπε και ο Χριστός, «ούτω λαμπάτω το φώς ημών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως είδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάσωσιν τον Πατέρα ημών τον εν τοις ουρανοίς». Μάρτυρες λοιπόν και ομολογητάι πρώτα στο σπίτι μας, ύστερα στους συγγενείς μας, κατόπιν στη δουλειά μας, και τέλος σε ολόκληρη την κοινωνία μας.

Παντού και πάντα και σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας να ομολογούμε τον Χριστόν μας ως αληθινόν Θεόν και Σωτήρα του κόσμου. Αλλά και η ζωή μας και το παράδειγμά μας να είναι όλα φώς Χριστού. Φώς Χριστού φαίνει πάσι. Αμήν.